

31.212/II/PF

Betreft: klacht tegen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – Belastingdienst voor Vlaanderen

Ter zitting van 17 februari 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige inwoner van Wezembeek-Oppem, die van de Belastingdienst voor Vlaanderen te Aalst een Nederlandstalig aanslagbiljet betreffende de onroerende voorheffing heeft ontvangen, terwijl zijn taalaanhorigheid die dienst welbekend zou zijn.

*
* *

Op onze vraag om inlichtingen terzake, hebt u het volgende meegedeeld.

"Vanaf het aanslagjaar 1999 int de Vlaamse Gemeenschap zelf de onroerende voorheffing. Het taalgebruik is het Nederlands. De aanslagbiljetten worden dus altijd in het Nederlands opgesteld, met voor de zes randgemeenten van Brussel en de zes taalgrensgemeenten de vermelding in het Frans dat op eenvoudig verzoek, de particulier een Franstalig document kan bekomen.

De faciliteitenregeling heeft een niet-repetitief karakter. De faciliteiten worden dan ook enkel op uitdrukkelijk verzoek toegekend aan inwoners van één van de faciliteitengemeenten. Dit verzoek dient voor de onroerende voorheffing jaarlijks aangevraagd te worden.

Als de heer [...] zijn aanvraag doet voor een Franstalig aanslagbiljet, wordt deze aanvraag opgenomen in ons repertorium. De verzending van de Franstalige aanslagbiljetten wordt momenteel klaargemaakt en gebeurt binnen afzienbare tijd. Op het aanslagbiljet zal een nieuwe verzenddatum en de nieuwe uiterste betaaldatum met een betalingstermijn van twee maanden worden vermeld."

*
* *

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is m.b.t. de gemeenten met een speciale regeling, op de diensten waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, de taalregeling van toepassing die door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Volgens artikel 25, § 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten voor hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het is aan te bevelen dat de Franstalige particulier zijn taalkeuze uitdrukkelijk te kennen geeft bij het eerste contact met een dienst. Immers, indien de dienst de taalaanhörigheid van een particulier niet kent, geldt het vermoeden "juris tantum" dat de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

Uit de inlichtingen die werden meegedeeld, blijkt dat de taalaanhörigheid van de klager niet bekend was op het ogenblik van het toesturen van het aanslagbiljet betreffende de onroerende voorheffing, die voor het eerst door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Belastingdienst) wordt geïnd. Bijgevolg geldt in dit geval het bovenvermelde vermoeden.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en niet gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer Antoine Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en aan de klager.